

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
B. C. VAN BALEN WALTER, MEJ. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

22e JAARGANG.
No. 7.

DONDERDAG
13 NOV. 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE
VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS VAN 1 OCTOBER
TOT 31 DECEMBER 1919 / 1.50.
DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Minerva.

Ook Delft, door H. van Krimpen.

Gedachten en Gedichten.

Uit Amerikaansche brieven.

Motorspirit, door Motorless.

Studenten, III, door J.

Meisjes-illusie, door O. M.

Vereenigingsleven.

Civiel en Bouwkundig Studentengezelschap „Practische Studie”.

Algemeen Nederlandsch Verbond.

Vrijzinnig Christelijke Studentenbond.

Studiebelangen.

Mededeeling C. C.

Ingezonden.

Ingezonden, door J. van Galen.

Antwoord, door R. F. S. Otten.

Feuilleton.

Engagementen. Studies door Willem Perk van Lith.

Technische Hoogeschool.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

Mededeelingen.

Verbetering.

Correspondentie.

MINERVA.

Ook Delft!

Het Alg. Ned. Stud. Weekblad Minerva is zijn 45ste jaargang begonnen. Het had niet veel geschied of de vorige was de laatste geweest, maar een voorloopige redactie van oud-redacteuren heeft een laatste poging gedaan, het blad in stand te doen blijven: die poging is geslaagd: het voortbestaan van Minerva is voor den loopenden jaargang verzekerd.

Ik meen dit te moeten toeschrijven aan het feit, dat de voorloopige redactie heeft ingezien dat Minerva alleen dan bestaansrecht heeft naast de vele andere studentenbladen, als er naar gestreefd wordt het een taak te geven, die de andere niet kunnen vervullen en alles te laten wat noodig is om het in staat te stellen zich daarvan te kwijten.

Die eigen taak, die wij door Minerva willen zien vervuld is: interacademiaal orgaan te zijn voor hoogeschoolbelangen. Dat was er niet in Nederland, hoezeer het ook noodig was. Er was geen blad waarin ieder, hetzij hoogleeraar of lector, hetzij student of buitenstaander belangstelling vragen kon voor wat z. i. aan het hooger onderwijs ontbrak, voor wat verbeterd of aangevuld moest worden, waarin men kon zeggen wat zijn tijd gehad had en verdwijnen moest.

Wil een interacademiaal weekblad die taak kunnen vervullen, dan is het noodig, dat alle universiteiten en alle hoogescholen het als hun blad zien, het als hun orgaan voelen. Dan is het noodig dat het wantrouwen dat tot dusver in Minerva buiten Leiden bestond wordt weggenomen. En daarvoor is allereerst noodig dat de redactie zoodanig wordt gevoerd, dat het redactie-vraagstuk zoodanig wordt geregeld, dat alle academiën gerust kunnen zijn over de wijze waarop hun belangen worden behartigd — daarvoor is noodig dat men niet, met ook maar eenig recht, beweren kan dat Minerva vóór alles een Leidsch blad is.

De ernstige wijze waarop het redactie-vraagstuk is besproken, het prae-advies dat de voorloopige redactie aan de algemeene redactie-vergadering in zake de leiding van het blad zal aanbieden, bewijzen dat men heeft ingezien van hoeveel belang deze aangelegenheid voor Minerva is. En niet alleen voor Minerva, maar ook voor het doel dat het blad nastreeft: het bevorderen van een krachtige interacademiale samenwerking.

Het streven der nieuwe redactie vermocht belangstelling te wekken. Professoren en studenten boden hun medewerking aan en, in nog nooit gekende mate, had men de keus uit velerlei kopie. Het aantal abonnementen teruggelopen tot $\pm$ 375 — wèrd in een zes-tal weken verdubbeld, een bewijs dat men inzag dat Minerva,

in haar nieuwe vorm, een hoogeschool, — en dus een studentenbelang van de hoogste orde wilde dienen. Naast het viertal universiteiten deden Wageningen en Rotterdam onmiddellijk mee — van de hooge scholen bleef de oudste, en zeker niet de minst-belangrijke, achter.

Een groote rede hiervoor was dat de voorloopige redactie aanvankelijk in Delft de menschen niet kon vinden geschikt en bereid om de propaganda op zich te nemen. Een paar maal leidde aangeknoopte relaties tot belangstelling.

Thans meenen wij deze moeilijkheden te hebben overwonnen en volle aandacht wordt nu aan de propaganda in Delft geschonken. Daar heeft men, blijkens de couranten, dezelfde moeilijkheden als hier, het contact tusschen hoogleeraren en studenten wordt steeds zwakker, men klaagt dat de studie te weinig rekening houdt met de praktijk, dat te weinig gelegenheid wordt gegeven zich reeds tijdens de studie te specialiseren.

Om die moeilijkheden te boven te komen, om er aandacht voor te krijgen in officieele kringen — men denke aan de a. s. wijziging van Hooger Onderwijs met een academisch statuut! — is het allereerst noodig dat de belanghebbenden zich uitspreken en dat er onder hen zich een communis opinio vormt! Daarvoor gelegenheid te bieden is het doel dat de voorloopige redactie van Minerva zich heeft gesteld.

Ik verwacht van Delft dat het toonen zal het belang hiervan in te zien, dat het zijn plaats zal willen opeischen in den kring van Nederlandsche studenten, die zich verbetering der academische verhoudingen tot allerhoogste student-ideaal hebben gekozen.

L. B., 7 Nov. 1919.

H. VAN KRIMPEN.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Uit Amerikaansche Brieven. *)

III

Wanneer mijn Geliefde 's avonds tot mij komt, trilt mijn lichaam, beeft mijn ziel en een oogenblik ben ik zwak.

Wanneer mijn Geliefde 's avonds tot mij spreekt, is het of een vreugdevuur in mijn ziel opvlamt; zalige verrukking overweldigt mij en weer heb ik een oogenblik van zwakte.

Wanneer mijn Geliefde 's avonds van mij afscheid neemt, verflauwt en verzwakt het vreugdevuur in mijn ziel, somberheid suizelt door mijn geest en nogmaals ben ik zwak.

Wanneer mijn Geliefde 's avonds van mij is heengegaan, dan opeens flonkert en flikkert het aan alle zijden, rondom mijn ziele, met verblindende helheid boren zonnebrandende lichtbundels omhoog en mijn idealen doemen uit de lichtvloed op.

Dan keeren mijn krachten terug, mijn ziele zingt van blijdschap, wilskracht doorgloeit mijn lichaam en vol glinsterende geestdrift ga ik voort met den arbeid, ter verwezenlijking van mijn idealen.

IV

Als de dood met zware schreden aan komt zwalken om mijn tintelende jonge levensbloesem woest weg te rukken, wat zal ik doen? Zal ik met droevige gebaren mij aan zijn ongebreidelde en toemeloze opgewondenheid overleveren om te dienen in het leven hiernamaals?

Neen, ik zal niet, met alle menschelijke krachten zal ik mij verzetten en ik zal hem zeggen:

„Gaat henen, want mijn idealen zijn nog niet volbracht, mijn taak begint pas op deze wereld en er is veel te doen!”

En als hij toch zijn klauwen naar mij uitstrekt en mij medevoert, dan zal mijn ziel bedroefd, mijn leven hiernamaals niet gezegend zijn want ik zal onbevredigd heengaan.

w.g. HENK KANIS.

*) In mijn inleiding tot dit werk is een drukfout binnengeslopen. Urbana (Klinos) moet natuurlijk zijn Urbana (Illinois).

Lk.

Motorspirit.

Mieserig, druilig weer. 's Avonds weer gedrang op de balcon van de stoomtram Haag—Delft. Geroezemoes. Bij iedere bocht en iedere hobbel van de baan wordt de inhoud der balcon door elkaar geklutst.

„Beroerd weer”. „P... weer”. „Altijd beroerd”, enz. enz.
 „Met zulk weer zou je niet op een motor moeten zitten”. Gelukkig. Nu hadden ze iets om over te praten. Volgen dus beschouwingen over slippen. „Heb jij je motor al ontvangen? „Nee, die moet uit Amerika komen, meegebracht door een oom, scheelt mij een paar hèn. (Zie je, zoo'n zin doet goed aan.) „Model '20”. Alles op zeer luide toon. Het is dan ook erg interessant. Langzamerhand mengt de halve bemanning van het balkon zich in het gesprek. Een stortvloed van woorden. Ik krijg te hooren een debat over kwaliteit der verschillende motoren, hoor van uit mijn hoekje waar de cylindere, de kogels, spatborden, zuigers, spaken van Harley, Indian, X, Henderson, Pope, Sun, Douglas, Reading Standard, Dayton, enz. enz. van gemaakt zijn. Zeer boeiend. Och, hadde ik een motor, dan kon ik meepraten. Rrrt. Er flitst een licht voorbij de tram. Rrrt, een tweede. Nu, dat is een X, hoor maar dat blikerige geluid. Nieuw debat. Wat is de beste motor. Iedere motor (zie lijst) wordt fanatiek afgebroken en verdéidigd. Achtereenvolgens hoor ik dat X, Harley, etc. etc. bij troepen met gebroken vorken, assen, frames, langs den weg liggen en dan weer van de zelfde motoren, dat zij over kruiwagens, honden, door slagerswinkels heen rijden zonder schade.

„Hoe staat het met jouw motor?” „Ik koop er geen. Ik ben te arm en kan mijn geld beter voor iets anders gebruiken!” Hij zei het werkelijk. Het was gemeen, in-gemeen van 'm. Het was onkiesch. Ik schrok er van. Waarom zei hij niet, dat hij er een wachtte, maar dat de beroerde motorhandelaar... dat hij op een... (fancymerk) wachtte... dat hij op beter weer wachtte... eerst een examen doen... op model '20 wachtte... (zeer goed argument. Stel je voor dat je op een model '17, '18 of '19 kroop, als er nog eens een model '20 komt). Maar niets van dit alles zei hij. Het was pijnlijk.

Maar A. redde de situatie. Werkelijk aardig van 'm. „Ik reed verleden met een vaart van 80 K.M. — ik rijd hard, maar niet woest — den heelen dag door. Ik stop eindelijk, juist voor een garage, en daar breekt mijn voorvork. Stel je voor, dat het onderwag gebeurd was!” Ik griezelen mee. Maar de benzine-ridders doen niet voor elkaar onder. Met snelheden van 75, 80, 90 K.M., hard, maar niet woest, begaan zij de ongelooflijkste heldendaden. Maar zij kunnen rijden. Tegenwoordig zie je iedereen op een motor. Menschen die er geen laars van kunnen...

Ik ga eindelijk maar binnen zitten. ... Ik reed met een snelheid van 80 K.M., h. m. n. w. toen...

Ik ga achterop staan... Ik reed met een snelheid van 75 K.M. h. m. n. w., toen voelde ik ineens bloek, bloek. Pas een duizend meter verder, dacht ik, ik zal eens kijken, wat dat was...

Ik ga op 't balkon van de tweede klasse staan. Rrrt. Lichtflits Rrrt. weg. „Daar hè je weer zoo'n verr... motor”, kift een vent. Een heel nieuw gezichtspunt.

Ik loop over de glibberige, mieserige straat naar huis. Waarom heb ik nou geen motor? Ik zou ook zoo graag een hoek omzwaaien met een flair. Ook zoo graag hém met de elektrische claxon doen. Ook zoo graag over platgereden kippen, in puin gereden slaghekken praten. Ik bid, dat als ik thuis kom er slechts een akelig één-cylindertje, 1/2 P.K. met een claxon en een duo-

zitting in den gang moge staan. Eilacie. 't Mocht niet zoo zijn. 's Nachts droom ik van motoren. Ik spring er mee over kloven, rijd 150 K.M. h. m. n. w., klim er mee in een boom.

Ten slotte speel ik voor vos in een vossenjacht op motoren. Een geweldige motor met 23 cylindere, snelheid van 250 K.M. h. m. n. w. stuift op mij aan. Doek, doek, doek. Ik kan niet weg. Doek, doek, doek. „Meheer, het is... 1) uur. Bent u wakker?” Doek, doek, doek, „bent uwe wakker?”

1)-dat gaat je niet aan.

MOTORLESS.

Studenten.

III.

Mijnheer de student verwacht visite... dames Heel aardige meisjes-studenten.

Voor dat doel heeft hij zich uiterst netjes gekleed en na korte overpeinzing zijn blauwe pak gekozen, daarin is hij veel liever, dan in zijn bruine, weet je.

Zijn haren heeft hij met zorg geborsteld, en opnieuw zijn scheiding getrokken. Mijnheer de student zijn haar is niet donker, niet blond, noch gekruld, noch glad, maar van een kleur, die men eene keer lichtblond zou noemen, indien beschenen door de felle zon, zonder aanspraak te willen maken op den naam van melkboerenhondenhaar, de anderen keer met donkerblond zou betitelen, waarvoor we ook de meer dichterlijke naam van kastanje bruin zouden kunnen gebruiken.

Mijnheer de student zijn haar is niet lang en niet kort, noch fijn, noch grof, kortom zoodanig, dat men er alles van zou kunnen zeggen, of niets van zou kunnen zeggen.

Mijnheer de student gaat zorgend door de kamer, trekt hier een kleedje recht, verschuift daar een stoel en kijkt het theeblad na, of de juffrouw wel voor suiker en melk gezorgd heeft en belt nog even om haar zijn laatste instructie's te geven. Dan ontsteekt hij de lamp op zijn bureau.

Een pas verschenen bundel gedichten, wordt nonchalant open op de divan gelegd. Je moet toch op de hoogte blijven van je tijd, al wordt je een man van de techniek.

Met een courant plaatst hij zich in een luie stoel en laat zijn blik over de kolommen glijden. Och die courant geeft ook al geen nieuws voor van avond. Met langzame schreden wandelt hij naar zijn bureau, bladert wat in een paar dictaten, maar 't dringt niet tot hem door, wat hij leest. Hij loopt naar zijn slaapkamer, borstelt zijn jas nog even af, kijkt of zijn scheiding nog goed zit.

Wat??... Even over acht al, en ze zijn er nog niet, zouden ze het misschien vergeten?

Daar gaat de bel!!...

Stappen klinken door de gang en de trap op; een zacht kloppje op de deur en de juffrouw komt binnen, met een drukwerk van de Bibliotheek, met een aanmaning om boek No. 748 terstond terug te brengen. „Met een vloek, gooit hij het lor op tafel”.

FEUILLETON.

Engagementen.

Studies door WILLEM PERK VAN LITH.

Roma aeterna.

Quasi una fantasia.

De hooge Alpen zijn vader en moeder van al wat groot en schoon is in Europa. Naar het Zuiden zenden zij hun vuur, naar het Noorden hun kracht. Naar het Zuiden gaan hun bergketenen tot in de heerlijkste aller zeeën en aan de voeten dier Apenijnen ligt de stad der tachtig geslachten.

Naar het Noorden zenden de Goddelijke Reuzen hun blauwen Rijn met zijn groot en leelijk ongeschonden beeld, van wat niet, en met zijn honderd ineengevallen ruinen, beelden van wat wel Duitsche heldenmoed is. In het lage land vloeit de stroom langzaam, en met waardigheid draagt hij de schepen van een volk van wereldburgers, die zich het uitverkoren volk noemen.

Op de plaats waar de laatste grondverheffing den Geweldigen tegen tracht te houden, rijst een provinciestadje uit de wateren, dat zoowaar ook op eenige heuvelen gebouwd werd. Dat is dan ook de eenige overeenkomst met Rome. De bouw doet verder sterk aan den Duitschen heldenbouw denken, parken, lanen en fonteinen. Door een dier lanen met zijn hooge boomen pleegt de jeugd gaarne te wandelen. Daar het in den zomer is en de vrouwen er welig tieren, ziet men er meer wits dan zwarts. Meer soet dan suers.

Daar trippelen twee witjes. Die kittige kindertjes kunnen zoo aardig trippelen! Hoe lustig moeten de hartjes wel in die lieve lijfjes op en neer hippen!

De eene is blond, blauw en onbelangrijk.

De andere heet Lisa.

Lisa heeft den moed tot het geluk en dus veel ellende in haar zeventien jarig leven. Meestentijds correspondeert zij of vrijt van dichtbij met drie jongens tegelijk, waarvan haar altijd één of twee voor den gek houden. Zij is mooi, heeft donker haar en is slank van figuur.

De jonge meisjes praten over een van de tennis- en dansvrienden uit hun club, den stillen Wout. Het was een bekend geheim dat deze aanstaande werktuigkundige ingenieur, thans student te Delft, een vurig vereerder van Lisa was. Zij mocht hem wel, maar zag liever een uniform. Nu zes weken geleden, was hij ineens van nauwelijks opgemerkt motorfietser met dichten-knalpot een perso-

nage van gewicht in het kletsstadje geworden. Hij reisde af naar Italië om er vliegen te leeren bij den stoutmoedigsten aller luchtjakkeraars.

Lisa begon spijt van haar koelheid te krijgen en zij beraamt met het blonde vriendinnetje een plan om den eersten N-schen Icarus in te palmen na zijn terugkomst, als hij nog niet dood gevallen is.

Een gesnor in de lucht doet hen naar het veld snellen. Boven in de lucht zweeft een Italiaan met de Hollandsche kleuren. Hij maakt futuristische grimassen om de kerktoeren, duikt de diepte van het rivierdal in, verricht een paar salto-mortales en komt dan vlak over het veld vliegen. De meisjes herkennen Wout.

De stille Wout was in een week de getaptste man van geheel N. Men bedelde, vocht om zijn vriendschap. Op de dansavonden, bij schrikkeldansen, was er een gedrang om hem heen. Ineens wilden alle meisjes met hem mee achter op den motor, al was het maar een Douglas. De mama's knikten lief tegen hem, en papa's namen hun hoeden op een beleefde manier af voor hem, hij had iedereen avond twee keer kunnen dineeren en drie keer in de Schouwburg en bij Jansini kunnen zitten. Hij werd geféteerd waar hij kwam, corpo di baco!

En Lisa... Lisa was gek op hem. Zij behoorde dan ook tot de weinigen die hij mee nam naar het onmetelijke pas gewonnen domein. Dat kostte haar van tijd tot tijd een luchtzoen, maar nu ja, dat had zij er wel voor over. Werkelijk — zij ging van Wout houden; zij dankte alle andere minnaars af en verscheen op tijd op de afspraakjes.

Lisa leefde in een roes. Zij liet maar met zich doen, van de buitenwereld ging alles haar voorbij en werkelijk kwamen in haar bewustzijn gedachten aan den koenen Wout.

Wouter echter was een ernstige jongen. Hij wist heel goed wat de reden van zijn gemakkelijke verovering was en betwijfelde de volkomenheid van zijn overwinning. Maar met het liefdesgeluk groeide zijn liefde.

Hoe het zoover gekomen was, wist geen van beiden, maar op een donkeren avond stegen zij van uit een veld achter een landelijk stationnetje op.

Lisa zou de Pinksterdagen bij een vriendin in Den Haag doorbrengen. De vriendin was vertrouwd en een brief kan men gemakkelijk bezorgen zonder dat Pa of Ma wat merkt. Om op den weg naar het station uit Pa's zorgzame handen te komen, is daarentegen geheel onmogelijk. Maar de spoorwegmaatschappij vind het best, als zij voor een reisje van N. naar Ressen-Bemmel een kaartje naar Den Haag uitbetaald krijgt.

Dan zét hij zich maar weer neer, en gaat in gedachten na, hoe ze straks zullen zitten . . . . .

Kwart over acht en ze zijn er nog niet!

Daar bedenkt hij zich opeens, dat zijn voorraad theelepeltjes, (hij bezit slechts een), nog niet aangevuld is. Hij springt op en brult door den gang naar de juffrouw. „Heeft u wat theelepeltjes.” De juffrouw komt even later er mee binnen. „Het zijn mijn mooie, nog van mijn trouwen, wil mijnheer d'r netjes op zijn”.

Daar gaat de bel. Haastig ritst hij haar de lepeltjes uit de hand en snauwt: „kom doe gauw open.”

Dan trekt hij zijn gezicht in een vriendelijke plooi, want lachende meisjesstemmen komen de trap op, hij opent de deur en wacht ze met een minzaam lachje op.

J.

Meisjes-illusie.

Een Zondag van heerlijk zomerweer. Op het strand is het tjokvol; men drentelt op en neer, of zit stil te genieten. De jeugd flirt naar hartelust. Plots ontstaat er opschudding onder de strandbezoekers, want er nadert iets heel bijzonders. Dat heele bijzondere is een jong meisje. Ze liep tusschen twee jongelui in. De eene slank en lang met een beminnelijke glimlach op zijn gelaat, trok zich van de verbaasde kijkers niets aan; de andere, klein en tener, keek uitdagend, alsof hij zeggen wilde „wat willen jullie”. Het meisje deed geheel argeloos, alsof ze heel niet merkte, dat ze het voorwerp aller belangstelling was. Ze droeg een eenvoudig wit kleedje, met een gekleurd jakje er overheen. En dat jakje... Juist, dat was het hem nu. Gehaakt van zwarte wol met fel gekleurde ronde figuren, stond zoo apart, dat het wel ieders belangstelling moest trekken. Heel de dames-wereld, die aan het strand bijeen was, droomde dien nacht van zoo'n jakje.

De eene vond, dat het een Zweedsch meisje zou zijn, de andere vond, dat het een Rumeensch meisje moest zijn, want vreemdelinge moest ze zijn, dat kon niet anders.

Een straatbengel vond echter tegen zijn vriendje: „Kijk, die meid hèt nu al vastenavond”.

Meisje ging dien avond echter naar huis, was heel voldaan over succes, dat haar bijzonder jakje gehad had. Door deze illusie vergat ze geheel de hooge rekening.

O. M.

Lisa herinnerde zich later van den geheelen reis naar het Zuiden niets meer. Zij wist nog flauw hoe zij tegen Wout aangeleund had gezeten in haar dikke vliegpak, uren en uren lang met geen ander geluid dan het zware gebrom van den motor en geen licht dan het spaarzame carbidlantaarntje boven het stuur in de coupévormige vliegstok. Telkens dommelde zij in bij het dreinerig getrein van de machine om ineens wakker te schrikken van Wouts hand, die even van het stuur kwam om de hare te streelen of haar schouders te drukken. Dan praatten zij wat, hij rustig en vol zelfvertrouwen, zij angstig. Om drie uur, toen het al begon te gloren, had zij zich wakker gekust gevoeld en zag zij Wouts stralende oogen vlak bij zich. „Italië”, had hij gezegd. Zij had naar beneden gezien; donkere bergkammen, een stad met veel wit blauw der zee. Heerlijke zuivere lucht had zij opgesnoven. „Italië!” En zij had het uitgesnikt van oneindig verlangen en onmetelijk geluk.

Wout had naar Rome geseind en hij werd door zijn oude leermeesters en collega's met gejuich op het vliegeterrein ontvangen. In èen nacht van „Ollanda” naar Roma. „Una prestazione!”

En „la bella passagiero” had veel galanteria te verduren. Men sprong opgewonden om haar heen, prees, lofuitte en bejuichte haar in veel onverstaanbaar en leelijk Italiaansch, waar zij haar Dantelessen onmogelijk in terugvinden kon. Den avond van den vermoeiende dag was er een banket ter eere van den Hollander en zijn mooie . . . nicht. Wout zat tusschen twee Italiaansche schoonheden, Francesca en Portia, die hem in 't oog loopend het hof maakten.

Lisa zag hoe haar vriend met Francesca praatte en lachte, hoe hij haar galant bediende en met zijn oogen haar maar bleef mooi vinden, hoffelijk en welbespraakt; den stillen Wout al lang niet meer. En Lisa zag niets anders dan dat. De onverstaanbare grappen van haar zorgvuldig gekapte donkere buurlui lieten haar koud. Hun speeche op Wout vond zij vervelend. Tegen het einde van het diner hield Wout een gloeiende geïmproviseerde redevoering in vloeiend Italiaansch. De luidruchtige Latijnen kreten dien spech voor de schoonste van de ganschen avond uit en proclameerden dat de Hollander een gunst van de dames mocht vragen. Wouter vroeg een kus van haar die hij het schoonste vond. Luid juichte men dit toe. De jonge man stond op en keek rond. Lisa had de oogen vol haat op Francesca gevestigd. Maar ineens voelde zij dat Wouter hâar aankeek. In het Hollandsch vroeg hij: „Van jou, Lisa?”

Over den tafel heen, weinig veeleischend, kuste hij haar de hand, onder donderend applaus. Tot zulk een hoffelijkheid was zelfs een Italiaan nauwelijks in staat!

Hun slaapkamers lagen op dezelfde verdieping van het hotel. Gearmd liepen zij den trap op. Voor Lisa's kamer gekomen liet Wout haar los en zeide goedennacht.

VEREENIGINGSLEVEN.

Civiel en Bouwkundig Studentengezelschap „Practische Studie”.

LEZING op Vrijdag 21 November 1919, 8 uur namiddag, in de Bibliotheek der T. H.

Spreker: Professor R. N. ROLAND HOLST.

Onderwerp: Handelsaesthetiek.

Voorstraat 1.

De sekretaris:

J. W. DINGER.

Algemeen Nederlandsch Verbond.

Studentenafdeeling Delft.

De in het vorige S. W. aangekondigde lezing van den heer Van Zevenen tot inleiding voor het a. s. *Groot-Nederlandsche Studentencongres te Leuven* is voorloopig

UITGESTELD.

Vrijzinnig Christelijke Studentenbond.

Afdeeling Delft.

Prof. Dr. K. H. ROESSINGH, zal zijn tweede Cursuslezing over: „Individualisme en Christendom”, houden op Dinsdag 18 November, des avonds half acht, in Zaal 3 van het gebouw der Nutsspaarbank.

De secretaris,

C. A. H. MULDER.

STUDIEBELANGEN.

De C. C. vestigt voor belangstellenden de aandacht op het bestaan van het Nationaal-Technisch Scheepvaartkundig Museum te Rotterdam.

Haringvliet, z. z. No. 68.

De secretaris der C. C.

D. C. SCHUMM.

„Wout”, kwam het meisje schuchter, „vanmiddag heb ik eigenlijk . . . eerst bemerkt . . . dat ik . . . eh” zij staaarde naar haar voet, die figuurtjes op den looper trok, „dat ik . . . echt van je hield . . . Nu wil ik eerlijk zijn . . . en . . .”.

Wat deed het er allemaal toe, nu, nu de dag der dagen, de nacht der nachten daar was! Hand in hand stonden zij nog lang op een balcon in de Zuidelijke nacht te staren. Een vervallen muur, waarover de zwarte cypressen en de oranje-boomen in bloei uitkwamen. Boven de hemel met de sterren, links en rechts en voor en achter het Eeuwige Rome . . . . vol wijsheid, eeuwen oud en voller nog van jonge dwaasheid . . . .

Een lange kus tot afscheid, en korte rust op rozen, den volgenden morgen het weerzien onder den helderen zon en een wandelrit langs de paleizen van Ceasars, Patriciers, Ridders, Kardinaals — en gewone Koningen. En altijd samen . . . . Diep-bewust, mateloos geluk, dat twee menschen in uren door de eeuwen heen doet leven, en liefhebben met het vergane onvergankelijke tot getuige!

30 MEI. Vliegongeluk.

Een Italiaansche vliegmachine met de Hollandsche kleuren kwam heden boven de Simplon te vallen. De machine kwam loodrecht neer, met geweld werd de schroef op den harde rotsbodem verbrijzeld. Beide inzittenden werden met zware wonden door de Sint-Bernardshonden in de sneeuw gevonden.

2 JUNI. GEMENGD NIEUWS.

De beide vliegers die onlangs ter hoogte van Göschenen kwamen te vallen, zijn een Hollandsche man en vrouw, beiden woonachtig te N. De toestand van den man is bevredigend. De vrouw kampt met den dood.

10 JUNI. VliegSPORT.

Beide „vliegende” Hollanders die op den Simplon neerkwamen zijn aan de beterende hand. Eind dezer maand zullen zij per auto naar het vaderland vervoerd worden.

12 Juli.

ADVERTENTIES.

VERLOOFD:

LISA . . . . .

met

WOUTER . . . . .

N. den 12^e Juli 19..

Ontvangdag enz., enz.

EINDE.

ADVERTENTIEN.

N.V. Kleermakerij E. Staal

Dir. C. E. C. PIETERSE

's Gravenhage, Lange Houtstraat 20

Telefoon No. H. 3535.

High Class Tailors.

==== *Opening Winter-Saison.* ====

COUPEUR MET STALEN-COLLECTIE DOOR HET GEHEELE LAND TE ONTBIEDEN.
 UITSLUITEND PRIMA ENGELSCHES STOFFEN.

Gelegenheid tot Dineeren

AANGEBODEN voor 4 HEEREN à f1.10 per
 persoon. Adres HUGO DE GROOTSTRAAT 10.

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleeft aan.

W. DE HOOGH,

Oude Delft 152.

Telefoon 15.

H. Habekotté & Co.**Voorstraat 72-74.****Automobielen - Motoren****Garage - Herstelplaats****Banden - Benzine - Oliën****Onderdeelen.****Binnen 4-6 weken****INDIAAN 1920 leverbaar.**

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
13 NOVEMBER 1919. No. 7.

INGEZONDEN.

Delft, 10 November 1919.

Mijnheer de Redacteur!

Naar aanleiding van het onder „Gedachten en Gedichten” geplaatste stuk van de heren Roes c. s. verzoek ik beleeft plaatsruimte.

Toen het bolsjewisme dreigend werd in Duitsland, zijn hier de burgerwachten ingesteld; zeer terecht *plaatselijke* instellingen, die alleen *naar behoefte* opkomen zouden. Maar nu gaat 't legerbestuur daarnaast de Vrijwillige Landstorm regelen, en tracht daarvoor mensen te krijgen. „Vrijwillige” stelsels leden reeds sedert jaren schipbreuk op onvoldoende deelname, (Reservekader enz.) daarom wordt nu het *burgerlike* element de leiding opgedragen, uben sluit zelfs (mooier kan 't al niet) een „morele” verbintenis, dat is eigenlijk *geén* verbintenis. Want verbintenissen zijn in de praktijk zo onplezierig gebleken, dat men daarmee de mensen eerder afschrikt. Zo heb ik op 18 jarige leeftijd er een gesloten, waar ik tot mijn 32½ jaar aan vastzit, en wel door telkens m'n toekomstige 3 weken vacantie in dienst te mogen doorbrengen! Alsof 3 jaar mobilisatie nog niet genoeg waren, zal men spoedig (1920 is misschien wat erg snel) mij met vele lotgenooten oproepen voor herhalingsoefeningen, of hoe het heten mag. Daarom waarschuw ik: Sluit geen morele verbintenissen, *waarvan je niet weet, welke draagkracht die hebben*. De ongewapende Landstorm was ook eens bedoeld als burgerlike dienstplicht, en wat is er in de oorlogsjaren van geworden? Het wettig gezag steunen kan op heel andere wijzen. Wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht!

J. VAN GALEN,
Binnenwatersloot 6. Delft.

Aan Redactie van het S. W.

Antw. op ingez. stuk van J. van Galen van 10. 11. 1919.

ANTWOORD.

VERBLINDING.

De heer Van Galen geeft in zijn ingezonden stuk blijk van een volkomen niet begrijpen, of niet *willen* begrijpen van den geplaatsten oproep van den heer Roes, c. s. in het S. W. van de vorige week.

Hij moet het stuk met zeer weinig of geen aandacht gelezen hebben om tot eene waarschuwing als de bovenstaande te geraken.

Er blijkt uit zijne woorden een gemis aan kennis van het doel van den Landstorm, *naast en niet tegenover* dat van de Burgerwacht, welk doel, evenals de waarde van een morele verbintenis, wij toch meenden voldoende helder, ook voor slecht begripenden, uireen te zetten. Hij schijnt geheel onkundig te zijn van ontstaan, leiding en taak van den Vrijwilligen Landstorm en het bedoelde stuk heeft hem aanleiding gegeven tot het uiten van eenige persoonlijke grieven tegen het oude legerverband met zijne verbintenissen, waarover in den genoemden oproep ook een en ander geschreven staat.

De indruk is bij mij gevestigd, dat de wrange nasmaak, die den heer Van Galen van de mobilisatie is bijgebleven, hem aanleiding gaf tot het maken van weinig waardevolle en niet ter zake dienende opmerkingen, welke geen nieuwe gezichtspunten openen. Ik raad hem daarom aan het stuk nogeens met wat meer aandacht te lezen, zoo noodig met hulp van een objectiever en bevattelijker collega.

Het is te wenschen dat de herhalingsoefeningen hem zullen bijbrengen wat de lang-jarige mobilisatie niet vermocht.

Delft, 11. 11. '19.

P. F. S. OTTEN.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

Prof. Dr. R. Ligtenberg heeft zijn colleges over ikonografie aangevangen Dinsdag 11 November 1919, van 11—12 uur in zaal 41.

Mededeelingen.

Het college van Curatoren maakt bekend: dat, blijkens een schrijven van de „Union Nationale des Associations d'Etudiants de France”, hetwelk den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen in afschrift door tusschenkomst van zijner Excellentie's ambtgenoot van Buitenlandsche Zaken gewerd.

De Nederlandsche Studenten worden uitgenoodigd ter bijwoning van een van 20 tot 25 November 1919 te houden *Studentencongres*

te Straatsburg. Dit congres zal plaats hebben ter gelegenheid van de inwijding der Fransche Universiteit te Straatsburg en zal met feestelijkheden gepaard gaan.

Namens Curatoren,
de Secretaris,

3 November 1919.

w. g. J. F. DE VOGEL.

Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde.

De voorzitter van de afdeeling der weg- en waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor civiel-Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Januari 1920, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den secretaris der afdeeling, prof. N. C. Kist, c. i., vóór den 10en December 1919.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in de Technische boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

De voorzitter voornoemd,

DELFT, 6 November 1919.

HK. J. HEUVELINK.

Afdeeling der Mijnbouwkunde.

De voorzitter van de afdeeling der mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor mijn-ingenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Januari 1920, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den secretaris der afdeeling, prof. S. J. Vermaes, m. i., instituut voor mijnbouwkunde, Delft, vóór 1 December 1919.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

Afdeeling der Bouwkunde.

De voorzitter van de afdeeling der bouwkunde aan de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor bouwkundig-ingenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Januari 1920, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 1 December 1919, bij den secretaris der afdeeling, prof. A. W. M. Odé te Delft.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

Candidaats-Examens in de maand Januari 1920.

Het college van Rector-Magnificus en Assessoren der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan één der in de maand Januari 1920, af te nemen candidaats-examens, genoemd in de artt. 8—14 van het Koninklijk Besluit van 4 Juli 1905 (S. 237), of aan eenig deel dier examens, zooals deze gedeelten zijn vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 3 Februari 1908, No. 357, H. M. O., hebben zorg te dragen, dat hunne schriftelijke aanmelding, vergezeld van het getuigschrift wegens met gunstig gevolg afgelegd propaedeutisch examen, uiterlijk 15 November 1919 zal zijn ingekomen bij den Secretaris van de Afdeeling, welke het af te leggen examen afneemt.

De aanmeldingen moeten derhalve voor de candidaats-examens worden gericht:

voor civiel-ingenieur . . . . . (art. 8) tot Prof. N. C. Kist, c. i.
voor bouwkundig-ingenieur . . . . . (art. 9) tot Prof. A. W. H. Odé.
voor werktuigkundig-ingenieur . (art. 10) tot Prof. F. Westendorp w. i.
voor scheepsbouwkundig-ingenieur (art. 11) „ „ „
voor electrotechnisch-ingenieur (art. 12) tot Prof. Jhr. Dr. G. J. Elias,
voor scheikundig-ingenieur (art. 13) tot Prof. Dr. F. E. C. Scheffer,
voor mijningenieur . (art. 14) tot Prof. R. W. van der Veen, m. i.

Nauwkeurige opgave van het examen of van het gedeelte of de gedeelten van het examen, waaraan men zich wenscht te onderwerpen, wordt verzocht.

De aandacht van aanstaande bouwkundig-ingenieurs en mijn-ingenieurs, die slechts een gedeelte van het candidaats-examen wenschen af te leggen, wordt gevestigd op het 2^e lid van art. 9 van bovengenoemde ministerieele beschikking, betreffende de volgorde waarin de gedeelten van het candidaats-examen moeten worden afgelegd.

Formulieren voor de aanmelding voor de bovenbedoelde examens zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren:

M. DE HAAS,
Rector-Magnificus.

H. J. VAN DER STEUR,
Secretaris.

Delft, 1 November 1919.

VERBETERING.

In 't gedicht van den heer KENTER zijn eenige zetfouten geslopen. Men leze i. pl. v. *en* 't teedre peinzen . . . in 't teedere peinzen, het ranke lijfje rekken . . . het ranke lijfje rekkend.

CORRESPONDENTIE.

L.K. Hét S. W. was de vorige week overvol, zoodat eenige stukken w. o. de Uwe bleven liggen. Tot onze spijt, was er ook geen ruimte de rubriek correspondentie te plaatsen.

RED.

LAGER VAN WATERSLEIJDE. Uw sonnet komt voor opname niet in aanmerking. In antwoord op Uw brief, deelen wij U belcfd mede, dat indien U het verzoekt, U uw drukproeven steeds Woensdagmiddag ter zetterij kunt komen corrigeeren.

RED.

ADVERTENTIEN.

RUSSISCHE LETTERKUNDE DRIE LEZINGEN over F. M. DOSTOJEWSKIJ,

door Jac. J. KUIPER, te Delft,

in het Logegebouw Choorstraat 16a, aanvang 8 uur.

WOENSDAG 19 NOVEMBER:

De Russische cultuur en Dostojewskij.

WOENSDAG 26 NOVEMBER:

Schuld en Boete.

WOENSDAG 3 DECEMBER:

Dostojewskij en de Westersche cultuur.

KAARTEN voor de drie Lezingen, à f 2.50 verkrijgbaar in den Boekhandel, en des avonds aan de zaal.

Uitzending van DINERS

van af 85 cents.

Dagelijks verkrijgbaar NASSI-GORENG.

Aanbevelend,

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120

DRINKT:

Grog van B. A. M. Arak

(zeer Oude Batavia-Arak)

de fijnste en meest verwarmende!

NEDERLANDSCHE AMBACHTS- EN NIJVERHEIDSKUNST

JAARBOEK 1919.

Inhoud: Voorbericht van het bestuur der V. A. N. K. — Inleiding van de redactie-commissie: W. Penaat, Corn. van der Sluijs en A. P. Smits — Ethische factoren in de moderne schilderkunst door Professor R. N. Roland Holst — Nijverheid en kunst door P. M. Cochius — Iets over het ontstaan van het meubel door A. P. Smits, met 4 afbeeldingen — Moderne meubelen door J. M. van der Mey — De restauratie in ambachts- en nijverheidskunst door dr. H. P. Berlage — De hedendaagse meubelstijl door Ir. M. J. Granpré Molière — De tentoonstelling van ambachts-, nijverheids- en volkskunst te Rotterdam 1918 — Lijst der afbeeldingen met omschrijving der voorwerpen, het jaartal van ontstaan en naam en adres der kunstenaars.

HET JAARBOEK 1919

is uitgegeven met steun van het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, onder redactie van een commissie uit de V. A. N. K. (Nederl. Vereeniging van Ambachts- en Nijverheidskunst)

80 blz. tekst en 80 blz. prenten

138 AFBEELDINGEN BUITEN DEN TEKST, NAAR HET WERK VAN NEDERLANDSCHE KUNSTENAARS

Prijs: f 4,25.

In linnen gebonden, met goudstempel van S. H. DE ROOS. Prijs f 5,75.

VOORHANDEN BIJ DE

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33.

TECHNISCH STUDENTEN TIJDSCHRIFT.

Het T. S. T. is het orgaan van het Delftsche studie leven. Redacteuren worden benoemd met medewerking van alle Vakverenigingen van Studeerenden. Oorspronkelijke bijdragen. Verslagen van excursies, vergaderingen. Uitgewerkte examenopgaven. Eindexamen-ontwerpen. Boekbesprekingen. Technische bijlagen. Nieuwe rubriek: De Ingenieur in Ned.-Indië. Lijsten van, door Hoogleraren aanbevolen, boeken. Goede illustraties.

Abonnementsprijs f 5,— per jaargang (f 3,— voor de eerstvolgende 6 nummers).

Studenten van alle faculteiten steunt Uw eigen studie-orgaan; weest er trotsch op, dat zoo'n blad bestaat. Abonneert U nog heden!

Administratie-adres: Binnenwatersloot 33.